

[Tove Jørgensen]

Det grundlæggende ved denne lovændring er med andre ord, at der loves nogle mindre forbedringer, men at lovændringen som helhed må siges at være en undergravning af retssikkerheden i Danmark.

Bernhard Baunsgaard (RV):

I anledning af bemærkningen om gummiparagraffen vil jeg udtale, at jeg ville ønske, det havde været muligt i de socialistiske samfund, der eksisterer rundt om i verden, at få nogle gode retningslinjer, som vi kunne kopiere på dette område, men sagen er jo desværre den, at vi kun kan få skærpselser fra de steder.

Det er jo, som det allerede er sagt af tidligere ordførere, en genfremsættelse af et lovforslag, og jeg skal derfor prøve på at gøre mit indlæg meget kort.

Det radikale venstre er glad for, at der på en række områder er tale om forbedringer: forsvarrets stilling, forsøget på at tidsbegrænse varetægtsfængslingen, selv om det stadig, efter at vi har gennemført dette lovforslag, vil være muligt at holde folk i varetægtsfængsel i lang tid, og spørgsmålet om erstatning. Dette skal bare være nævnt som eksempler på forbedringer.

Men så prisen for forsvarrets bedre stilling? Den er høj. Nu når vi jo nok længst i dette spørgsmål – som som regel altid – ved at tale lige ud. Prisen er for høj, sådan som det er formuleret, selv om jeg fuldt ud anerkender, at der er sket betydelige fremskridt ved den nye formulering i denne udgave af lovforslaget. Vi er ikke tilfredse endnu.

Jeg regner med, at der med den forhandlingsvilje og den forståelse for de medmenneskelige hensyn, som jeg synes har præget en lang række afgørelser af den nuværende justitsminister, åbner sig mulighed for, at vi kan få et positivt udvalgsarbejde, og det kan jeg tilsige det radikale venstres fulde tilslutning til.

Mølgaard (DR):

Det er nu næsten anden gang, vi har dette forslag til behandling siden valget, og næsten er det, fordi der er sket rettelser i forhold til det tidligere fremsatte siden folketingsvalget i februar sidste år, og de rettelser er kørt i den rigtige retning. Men vi mener, at der er behov for rettelser i samme retning i videre

omfang end dem, der allerede er foretaget fra justitsministerens side.

Retsplejeloven er vel, når alt kommer til alt, den vigtigste lov efter grundloven, og egentlig burde tinget nedsætte et særligt udvalg, hvori alle partier var repræsenteret, til at behandle forslaget, også for at få gjort behandlingen færdig, så vi ikke skal opleve en femte førstebehandling af forslaget.

Lovforslaget indebærer nogle helt klare forbedringer i forhold til den eksisterende retsplejelov. Jeg tænker her på ligestillingen mellem politiet og forsvareren under efterforskningen. Vi har heller ikke noget imod, at anholdelseskompetencen tillægges politiet, uden at det først er nødvendigt at indhente en dommerkendelse. Det er jo at gøre en måske ikke urimelig praksis til lov. Der må gå tusindvis af gange imellem, at en dommer nægter at underskrive en anholdelsesbegæring; og det grundlag, han har for at skrive under på den, kan man lige så godt ifølge sagens natur anerkende, også hvor sagsgrundlaget er yderst tyndt.

Vi er også tilfredse med, at kravene til varetægtsfængsling skærpes, selv om vi gerne havde set en yderligere begrænsning i antallet af varetægtsfængslinger og ikke mindst længden af varetægtsfængslingerne. Den del af tiden, der skyldes manglende ressourcer hos politi og anklagemyndighed, kan jo nedbringes, hvis man vil betale lidt for det.

Men der er uægtelig et men i forbindelse med dette forslag, et men, der nok gør, at vi i retsforbundet må stille os yderst skeptiske med hensyn til at medvirke til gennemførelsen af lovforslaget.

Det er klart, at der hele tiden må være tale om en afvejning af samfundets behov for justits over for den enkeltes frihed. Her er vores synspunkt, at man ikke for enhver pris må have en person dømt. Jeg tror, at det er meget vigtigere, at befolkningen virkelig føler, at samfundet udvikler sig i retning af mere åbenhed, større frihed og ikke mindst større sikkerhed for retfærdig behandling af personer, der mistænkes for at have overtrådt lovene.

Under tidligere behandlinger af dette lovforslag har flere ordførere beskæftiget sig med de terroraktioner, der har rystet det vesttyske samfund, så at det har smittet stærkt af på retsplejen. Vi må ikke slå ind på den vej, at samfundet knuger de demokrati-